

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617203323
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8617203323.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: N. H., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX/X, XXX XX N., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie v sume 436,74 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 4Csp/88/2017-56 zo dňa 24.10.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 436,74 eur a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému. Tretím výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok za žalobu. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal primeraného finančného zadostučinenia vo výške 436,74 eur, ktoré odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/20/2014 sa domáhal ochrany svojich spotrebiteľských práv v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 24.11.2010. Rozsudkom Okresného súdu Svidník v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove bolo rozhodnuté o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy na tom právnom základe, že súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie uviedol, že bolo preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník 6C/20/2014 sa žalobca domáhal ochrany svojich spotrebiteľských práv a v konaní bol úspešný. Súd dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú medzi stranami vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca ako spotrebiteľ si uplatnil satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, nakoľko svoje práva musel brániť v súdnom konaní. Porušenie spotrebiteľských práv bolo spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu, tento stav bol v konaní riadne preukázaný. Primerané finančné zadostučinenie má mať satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa a možno prijať argumentáciu, že výška finančného zadostučinenia sa môže rovnať až majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Pri posudzovaní primeraného finančného zadostučinenia súd prihliadol na všetky okolnosti veci, najmä na to, že žalobca znášal stav právnej neistoty ako spotrebiteľ. Výška finančného zadostučinenia je primeraná a vo vzťahu k žalovanej strane má mať satisfakčnú funkciu, aby opakovane nedochádzalo k takýmto prejavom zo strany žalovaného. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že ust. § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z. vyžaduje postup podľa prvej vety, teda domáhanie sa ochrany svojho práva. Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však Krajský súd v Prešove uvádza v rozsudku 14Co/91/2012, neurčitú hypotézu ustanovenia, v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať účel tohto ustanovenia, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán. Poukázal ďalej na to, že žalobca si v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5Csp/112/2017 uplatnil nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Postup žalobcu, ktorý v zásade od každého iniciovaného konania odvodzuje uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia, odporuje účelu ust. § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z.. Žalobca, ktorý bez relevantného dôvodu nepodal jednu žalobu, ale x žalôb, by potom vyplývalo, že by ešte aj každú ním podanú žalobu mohol rozdeliť na ďalšie a ďalšie čiastkové žaloby, čo by zrejme mohlo viesť k tomu, že za každé takto iniciované čiastkové konanie, by si uplatňoval požiadavku na finančné zadosťučinenie. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenia diskomfortu, ktorý mal spotrebiteľ, je namieste otázka, či multiplikovane sporov znamená, že sa multiplikovane má poskytnúť primerané finančné zadosťučinenie. Skutočnosť, že žalobca podal na súd inú žalobu, mohol zistiť súd pri lustrácii veci. Zákonná úprava neposkytuje legitimitu postupu, ktorý je zjednodušene povedané založený na princípe každé súdne konanie rovná sa samostatný nárok na finančné zadosťučinenie. Postup žalobcu, ktorý nemá reálne opodstatnenie, popiera účel zákonnej úpravy. Súd prvej inštancie nezohľadnil skutočnosť, že v dobe uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, túto právny poriadok nezakazoval a ani žiadne súdne rozhodnutie ju neoznačovalo za neplatnú. Táto skutočnosť je podstatná z hľadiska vzniku a tiež výšky uplatňovaného nároku. V čase uzavretia dohody neexistovalo v zákone o spotrebiteľských úveroch žiadne ustanovenie zakazujúce dohodu o zrážkach zo mzdy. Súd výšku nároku odôvodnil tým, že je primeraná, z rozsudku ale nevyplýva, prečo sa jedná práve o sumu 436,74 eur. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania alebo aby rozsudok zrušil.

3. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa stotožňuje s tým, že v danom prípade boli splnené všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Aj keď žalovaný v odvolaní poukazuje na to, že žalobca zneužíva inštitút primeraného finančného zadosťučinenia, nepredložil o tom žiadne dôkazy. Zo spisu nie je zjavné, čoho sa týka konanie 5Csp/112/2017, teda či sa týka tej istej zmluvy, od ktorej si žalobca odvodzuje v tomto konaní (v konaní 4Csp/88/2017) primerané finančné zadosťučinenia alebo inej zmluvy. Súd nemôže prihliadať iba na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola pri zabezpečení spotrebiteľského vzťahu prípustná, musí prihliadať hlavne na to, že dohoda, ktorá bola reálne uzavretá medzi stranami sporu, bola vyhlásená za neplatnú ako neprijateľná zmluvná podmienka. Žalobca teda úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva a má nárok na primerané finančné zadosťučinenie bez ohľadu na to, že v zásade dohoda o zrážkach zo mzdy bola a je prípustným zabezpečovacím prostriedkom. Odôvodnenie výšky nároku v danom prípade je taktiež podľa názoru odvolacieho súdu dostatočné. Zo spisu vyplýva, že úverová zmluva, s ktorou bola spojená dohoda o zrážkach zo mzdy, sa týkala poskytnutia úveru vo výške 1.170 eur s ročnou úrokovou sadzbou 76,21 %. V čase, keď si žalobca uplatnil výkon zrážok, ako dlžnú čiastku uviedol sumu 1.945,54 eura. Aj odvolací súd je toho názoru, že v zásade primerané finančné zadosťučinenie môže dosiahnuť až výšku majetkovej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Žalobcovi hrozilo vymoženie sumy 1.1945,54 Eur na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, vrátane neprijateľného 76 % úroku zo sumy 1.170,-Eur, čo činí cca 889 Eur. V danom prípade súd priznal nižšiu sumu primeraného finančného zadosťučinenia. Z uvedených dôvodov odvolací súd vrátane vecne správneho výroku o trovách konania. Rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalovaný neúspešný, úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.